

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 48	Utgitt 31 desember	1936
--------	--------------------	------

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmen-15 desbr.
nene.

I anledning av en mellem Norge og Romania inngått avtale av 10 desember 1936 om de gjensidige betalinger mellem de to land og med hjemmel i lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 har Finansdepartementet truffet følgende

Bestemmelser om betaling av romanske varer, som innføres til Norge.

§ 1. Betaling for romanske varer, som innføres til Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank i den anledning oprettet konto for Romanias Nasjonalbank. Betalingen skal erlegges senest 4 måneder fra varens tollekspedisjon (fortolling eller angivelse til toloplag), dog således at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer o. l.), skal betaling skje innen 4 måneder etter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.

Har et norsk firma forpliktet sig til betaling i en annen myntsort enn norske kroner, skal det innbetales et kronebeløp, som motsvarer den skyldige sum, efter den offisielle kurs, notert på Oslo børs, dagen før innbetalingen.

Med romanske varer forstås varer som enten er produsert i Romania, eller som der har gjennomgått en vesentlig omforming eller bearbeidelse. Transitivarer, samt kjøp av skib, omfattes ikke av disse bestemmelser. De to land kan dog komme overens om at betaling for kjøp av skib i visse tilfelle skal gjøres op over clearing.

Enhver som innfører varer fra Romania, enten direkte eller gjennom et annet land, har plikt til å meddele tollvesenet postverket og Norges Bank de opplysninger som disse finner nødvendige, ved avgjørelsen av om varen går inn under bestemmelsene i foregående ledd.

§ 2. Forsåvidt transportomkostninger, provisjoner og andre omkostninger, som skal

15 desbr. betales utenfor Romania, er innbefattet i kjøpesummen for romanske varer, vil Norges Bank gi tillatelse til at disse omkostninger fratrekkes i de beløp som innbetales på clearingkontoen, når omkostningene er av sedvanlig art og økonomisk berettigede.

§ 3. Private avtaler om vareutveksling eller annen oppgjørsmåte utenfor de almindelige bestemmelser i overenskomsten av 10 desember 1936 kan kun skje med samtykke av de to lands kompetente myndigheter.

§ 4. Betaling til Romania, som ikke antas å komme inn under bestemmelsene om innbetaling på den i § 1 omhandlede konto, skal på forhånd meldes til Norges Bank, for at banken kan føre den nødvendige kontroll.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks og får anvendelse på betaling av alle romanske varer, uansett når de er innført.

Som det fremgår av bestemmelsene skal betaling for romanske varer som innføres til Norge utelukkende skje i norske kroner på en konto som er opprettet i den anledning i Norges Bank for Romanias Nasjonalbank. Midler som den norske skyldner måtte ha stående inne i romansk eller annen utenlandsk bank, kan således ikke brukes til betalinger som er nevnt foran.

Veksler som omfatter gjeld som går inn under bestemmelsene, må gjøres betalbare i norsk bank.

Norges Bank vil treffe nærmere bestemmelser om adgang for importørene til å benytte sine vanlige bankforbindelser til å besørge deres innbetalinger til Romanias Nasjonalbanks konto. Ved betaling må fakturaens datum og beløp, samt for-tollingssted og varens art og opprinnelse oppgis.

Innførselsdeklarasjon.

Departementet har videre i henhold til bestemmelsenes § 1, siste ledd, bestemt at de der omhandlede opplysninger skal gis til tollvesenet på et fastsatt skjema (innførselsdeklarasjon) om varens art, selgerens og kjøperens navn, kjøpesummens størrelse samt om varen er betalt eller ikke.

Opgaven skal av importøren avgis i 3 eksemplarer med tydelig underskrift og adresse og kan bare underskrives av vedkommende varemottager, dennes prokurist eller i henhold til spesialfullmakt godkjent av tollvesenet. Til bekreftelse av opplysningenes riktighet må fremvises konossement, faktura, ordrebekreftelse e. l. dokument, samt kvittering forsåvidt betalingen allerede er erlagt. Tollopsynet skal granske inn-

førselsdeklarasjonen på grunnlag av disse dokumenter. Fin- 15 desbr.
nes der uoverensstemmelser i opgavene, gjør tollopsynet an-
merkning herom på det eksemplar av innførselsdeklarasjonen
som skal sendes Norges Banks Clearingkontor.

Det første eksemplar av innførselsdeklarasjonen skal
sendes direkte fra tollvesenet til Norges Banks Clearingkon-
tor, Oslo, (sådan forsendelse skal skje daglig). Det annet
eksemplar blir beroende hos tollvesenet. Det tredje eksemplar
leveres sammen med faktura m. v. tilbake til vedkommende
importør.

Ved varens betaling må importøren medbringe
sitt eksemplar av innførselsdeklarasjonen
til vedkommende bank hvortil innbetalingen
skjer. Banken sender innførselsdeklarasjonen videre
til Norges Banks Clearingkontor, Oslo, med meddelelse om
at beløpet er innbetalt. Betaler importøren kjøpesummen for
varene direkte til Norges Bank, medsender han samtidig sitt
eksemplar av innførselsdeklarasjonen.

Har tollvesenet grunn til å anta at en vare som søkes
innført uten innførselsdeklarasjon, er romansk og skal inngå
under de forannevnte bestemmelser, skal det straks sende
innberetning herom til Norges Banks Clearingkontor.

Utførselsdeklarasjon.

Departementet har videre truffet følgende

Bestemmelser om utførsel av norske varer til Romania.

Enhver som til Romania utfører norske varer, har plikt
til å meddele tollvesenet, postverket og Norges Bank de op-
lysninger som finnes nødvendige ved avgjørelsen av om
varen er norsk eller i Norge har gjennomgått en vesentlig
omforming eller bearbeidelse.

I henhold hertil har departementet bestemt at disse op-
lysninger skal gis på et av departementet utarbeidet skjema
for utførselsdeklarasjon med plass til opplysninger
om varens art, selgerens og kjøperens navn, kjøpesummens
størrelse, samt om varen er betalt eller ikke.

Manglende utførselsdeklarasjon vil medføre at utbeta-
lingen fra Norges Bank vil bli forsinket ved at det må frem-
skaffes de nødvendige opplysninger om den eksporterte vare.
Det er derfor i eksportørens egen interesse at deklarasjonen
fylles ut nøyaktig ved utførselen.

Deklarasjonen skal av eksportøren avgis i 3 eksempla-
rer med tydelig underskrift og adresse og kan bare under-

15 desbr. tegnes av eksportøren selv, dennes prokurist eller i henhold til spesialfullmakt godkjent av tollvesenet.

Eksemplar nr. 1 av utførselsdeklarasjonen sendes direkte fra tollkamret (eller poststedet, hvis varen sendes pr. pakkepost) til Norges Banks Clearingkontor, Oslo (sådan sending skal skje daglig).

Hvis tollvesenet (postverket) finner grunn til å anta at de meddelte opplysninger ikke er riktige, blir dette å anmerke på det eksemplar som sendes til Norges Bank.

Eksemplar nr. 2 beholdes tollkamret (poststedet).

Eksemplar nr. 3 beholdes av eksportøren og sendes av ham, tillikemed en av Norges Bank visert fakturakopi, (sådan kreves dog kun for norske varer som innføres til Romania fra og med 15 januar 1937), til den romanske kjøper. Fakturakopien må den romanske importør levere inn til Romanias Nasjonalbank for at den eksport det gjelder skal kunne betales over clearingen, jfr. avtalens artikkel V. For å lette utbetalingen i sin tid av fakturabeløpet ved Norges Bank, bør den norske eksportør dessuten anmode sin romanske forbindelse om ved innbetalingen til Romanias Nasjonalbank også å innlevere eksportdeklarasjonen, eventuelt opgi dennes løpenr.

Man henleder oppmerksomheten på at overtredelse av de i denne rundskrivelse trufne bestemmelser straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, jfr. lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 § 2.

Skjema for såvel innførsels- som utførselsdeklarasjoner blir bragt i handelen av firmaet Richard Andvord, Oslo, og kan kjøpes hos alle bok- og papirhandlere til følgende priser:

Pr. stk.	5 øre
» 100 stkr.	kr. 3,50
» 500 »	» 13,00
» 1000 »	» 21,20

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å gjøre samtlige aktie- og sparebanker samt børser og næringsorganisasjoner i fylket kjent med denne rundskrivelse. Tollkamrene vil bli underrettet direkte fra dette departement og postkontorene vil bli underrettet gjennom Handelsdepartementet. Til

lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av 15 desbr. rundskrivelsen. Flere eksemplarer vil kunne fåes ved henvendelse til Finansdepartementets Finanskontor.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Lillesand bystyres beslutning i møte 11 ds. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 januar 1937 fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Alle utsalgssteder for varer frasett de i § 2 nevnte skal på søn- og helligdager samt 17 mai holdes lukket hele dagen. På hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8½ med følgende undtagelser:

De siste 6 hverdager før julaften samt de 3 siste dager før skjærtorsdag kan holdes åpent til kl. 19.

Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 17.

§ 2. Utsalgssteder som kun forhandler bakervarer, melk, fløte, ost, kjøtt, blomster, frukt, chokolade, grønnsaker, aviser, tobakksvarer og artikler for tobakksrøking skal holdes lukket på hverdager fra kl. 21 til kl. 8.

Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 17. På søn- og helligdager holdes helt lukket, dog kan de utsalgssteder som kun handler med melk og fløte ha åpent fra kl. 8 til kl. 10 på 2 juledag, 2 påskedag og 2 pinsedag.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstiden å ekspedere de kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Skriv fra Socialdepartementet.

19 desbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Vigra heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte den 3 desember d. å. um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 15 januar 1937. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

19 desbr. Vedtekta lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal:

A. På kvardagar i tida frå og med 14 oktober til og med 13 april vera stengde frå kl. 20 til kl. 6 og i tida frå og med 14 april til og med 13 oktober frå kl. 21 til kl. 6. På laurdagar kan haldast ope til kl. 21 heile året. På dei siste 5 kvardagar fyre jolaftan, påskeaftan og kvitsunaftan kan utsalsstadene haldast opne til kl. 22. Jolaftan, påskeaftan og kvitsunaftan stengjast kl. 18. 17 mai haldast heilt stengt.

B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengt.

§ 2. Etter stengjingstid må kundar ikkje sleppast inn. Det er likevel høve til å ekspedera kunder som er komne inn fyre stengjingstid inntil 1/2 time etter stengjingstid.

§ 3. Frå desse fyresegner er undanteke levering av turvande varor til fiskeflåten når ein på grunn av mangel på høve for skuld drifta ikkje kan gjera sine innkjøp fyre stengjingstid.

§ 4. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lova. Jfr. straffelova § 339,2.

19 desbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet.

Under henvisning til punkt 7 romertall 4 i kongelig resolusjon 28 juli 1933 bemyndiger Handelsdepartementet Fiskeridirektøren til å fastsette for 1937 forbud mot utførsel av fisk til Storbritannia under en viss størrelse og å forby, begrense eller stille nærmere betingelser for eksporten av fisk eller av enkelte fiskesorter når dette finnes å være nødvendig av hensyn til kontingenteringen. Tilsvarende bemyndigelse meddeles direktøren forsåvidt angår fiskeeksporten til Frankrike og Belgia, jfr. kongelig resolusjon 1 desember 1933, og forsåvidt angår fiskeeksporten til Nederland, jfr. kongelig resolusjon 13 april 1934 bestemmelse under romertall 1. Punkt 1—9 i resolusjonen er av Handelsdepartementet satt i kraft fra 14 august 1933.

19 desbr. **Skrivelse** fra Fiskeridirektøren.

Med Handelsdepartementets bemyndigelse og i medhold av lov av 6 juli 1933 og kgl. resolusjon av 28 juli samme år har Fiskeridirektøren bestemt at følgende regler skal gjelde for utførselen av ferskfisk til Storbritannia: I året 1937 er det forbudt å utføre sei, lange, lyr, brosme, steinbit, hvitting, uer, håbrand, størje og rognkjeks samt våtsaltet fisk som inngår på ferskfiskkvoten. Fra 1 januar og inntil videre gjelder for andre fiskesorter: Det er forbudt å utføre kveite under 1,5 kilo med hode og større enn 80 kilo uten hode. All kveite som veier over 30 kilo med

hode tillates kun utført i kappet (hodeløs) stand. Frossen 19 desbr. kveite tillates kun utført mot innhentet utførselstillatelse fra Fiskeridirektøren. Det er forbudt å utføre rødspette (flyndre) under 0,4 kilo herunder innbefattet skrubbe, sandflyndre, smørflyndre, glassflyndre, gapeflyndre, piggvar og slettvar. Det er forbudt å utføre lomre under 0,3 kilo. Det er forbudt å utføre flyndre som er stukket eller pigget eller hvis hvit-side bærer merker etter klepphugg medmindre sådan flyndre er pakket for sig og kassene er merket «speared plaice». Det er forbudt å utføre hyse under 0,5 kilo og over 1,5 kilo med hode, dog tillates hyse av enhver størrelse over 0,5 kilo utført fra Finnmark fylke i januar og februar. Det er forbudt å utføre skatevinger og rokkevinger av hel fisk under 1,5 kilo og over 15 kilo, skårne vinger må ikke være over 7 kilo for doble og 3,5 kilo for enkle og ikke under 0,6 kilo for doble. Av hodeløs (kappet) torsk over 2 kilo tillates utført fra 1 januar til 15 mars 1937 inntil 300 tonn. Av pigghå tillates utført i januar måned inntil 250 tonn hvorav 75 tonn tillates utført over Kristiansunds tollsted, 75 tonn over Ålesunds tollsted og 75 tonn over Måløy tollsted. Fersk rogn tillates utført fra 1 januar til 1 mars 1937. Av makrell tillates utført i sesongen 1937 inntil 550 tonn mot innhentet utførselstillatelse fra Fiskeridirektøren. Fra 1 januar 1937 opheves alle tidligere bestemmelser utferdiget av Fiskeridirektøren forsåvidt angår forbud mot utførsel av visse sorter fisk og størrelser til Storbritannia.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19 desbr.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kgl. resl. av s. d. har Landbruksdepartementet under 19 desember 1936 fastsatt følgende fiskeriregler for Vinger herred, Hedmark fylke:

1. I tiden fra og med 1 juni til og med 31 desember er ethvert fiske forbudt i Lysbekken.
2. I tiden fra og med 15 september til og med 31 desember er det forbudt å anvende bundne redskaper til fangst av fisk nærmere bekkeos enn 30 meter.
3. Overtredelse av reglene er belagt med straff.
4. Ovenstående regler trer i kraft 1 januar 1937 og gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

21 desbr.

I medhold av lov av 14 juli 1893 nr. 7, jfr. kgl. resl. av 7 desember 1923 meddeles stadfestelse på følgende av Torpa herredstyre, Opland fylke, i møte 25 november 1936 gjorte vedtak:

21 desbr. «Det av Nordre Land herredstyre i møte den 16 juli 1898 vedtatte forbud mot bruk av piggråd til gjerde, stadfestet ved kgl. resl. av 7 november 1898, oppheves for Torpa herreds vedkommende.»

22 desbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kgl. resl. av s. d., har Landbruksdepartementet under 22 desember 1936 fastsatt følgende fiskeriregler for Balsfjord herred, Troms fylke:

1. Fra og med 15 september til og med 31 oktober skal all fangst av ferskvannsfisk være forbudt.

2. Til enhver tid av året er det forbudt å anvende følgende redskaper og fangstmåter:

- a. teine,
- b. lyster,
- c. demninger siktende til fiskeri, deri innbefattet sløe,
- d. oter,
- e. not, garn og annet bundet redskap med mindre avstand fra knutes til knutes midtpunkt i våt tilstand enn 35 mm.

I Takvatn og Josefvatn skal dog denne avstand være minst 40 mm. Fra denne bestemmelse undtas håv som alene benyttes som hjelperedskap.

3. I Storvatn på Polagofjell er alt annet fiske enn stangfiske forbudt det hele år.

4. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

5. Disse regler trer i kraft fra 1 januar 1937 og blir gjeldende inntil videre.

Samtidig oppheves de ved kgl. resl. av 24 mai 1892 fastsatte fiskeriregler forsåvidt Balsfjord herred angår samt regler fastsatt ved kgl. resl. av 20 september 1919.

22 desbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kgl. resl. av s. d., har Landbruksdepartementet under 22 desember 1936 fastsatt følgende fiskeriregler for Bardu herred, Troms fylke:

1. Det skal til enhver tid til fangst av fisk være forbudt å anvende:

- a. teiner eller lignende redskaper,
- b. lyster eller noget annet med spiss eller krok forsynt redskap som ikke er beregnet på å slukes av fisken,
- c. ildslys eller annet kunstig lys,
- d. oter eller lignende redskap,
- e. bundne redskaper med mindre maskevidde enn 39 mm mellom knutene fra knutes til knutes midtpunkt, målt i

våt tilstand. Herfra undtas håv som alene brukes som 22 desbr. hjelperedskap under annet fiske.

2. Alt fiske med bundet redskap og redskap av stivt materiale, herfra dog undtatt håv som brukes som hjelperedskap under annet fiske, er forbudt:

- a. i alle elver og bekker i Altevatn statsalmenning hele året,
- b. i Altevatn statsalmenning for øvrig fra og med 1 oktober til og med 15 juni, og fra og med 10 juli til og med 10 august,
- c. i herredets øvrige vann, elver og bekker fra og med 20 september til og med 30 april.

3. I bielvene Sæterelv (vassdraget nedenfor Dammen), Høielven nedenfor Storfossen samt Skoelven nedenfor Skovatnet er fiske med krokredskap forbudt hele året.

4. Disse regler, hvis overtredelse er belagt med straff, trer i kraft 1 januar 1937 og gjelder inntil videre. Samtidig opheves de ved Landbruksdepartementets bestemmelse av 30 mars 1928 fastsatte fiskeriregler for Bardu herred.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

22 desbr.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kgl. resl. av s. d., har Landbruksdepartementet under 22 desember 1936 fastsatt følgende tilleggsbestemmelse til fiskerireglene for Målselv og Øverbygd herreder, Troms fylke:

1. I den del av Takvatn som ligger innen Målselv og Øverbygd herreder, skal det være forbudt å bruke bundne fiskeredskaper med mindre avstand mellem knutene enn 40 mm, herfra undtatt håv som hjelperedskap.

2. Overtredelse av forbudet er belagt med straff.

Denne bestemmelse trer i kraft den 1 januar 1937 og gjelder inntil videre.

Provisorisk anordning om tillegg til provisorisk anord- 23 desbr. ning om våbentransport av 27 november 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

- I. I forbindelse med sådant forbud som omhandlet i provisorisk anordning av 27 november 1936, avsnitt I, kan Utenriksdepartementet utferdige bestemmelser som ansees fornødne for å gjøre forbudet effektivt — herunder bestemmelser om rett og plikt til helt å heve en befraktningsavtale såfremt befrakteren benytter eller har benyttet fartøiet på en måte som er i strid med forbudet.

23 desbr. II. Overtredelse av slike bestemmelser straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

III. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 23 desember 1936.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold.

B. Rolsted.

23 desbr. **Kongelig resolusjon.**

1. I medhold av § 1 i midlertidig lov om utførsel av vintersild av 1 februar 1936 nr. 3 skal det inntil videre være forbudt å utføre fersk og saltet vintersild (stor- og vårsild), med mindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. For fersk vintersild gjelder forbudet til og med 30 juni 1937, for saltet vintersild inntil utgangen av 1937.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

23 desbr. **Kongelig resolusjon.**

1. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å utferdige reglement for arbeidsordningen ved Vassdragsvesenets forbygningsavdelings anlegg i det vesentlige overensstemmende med departementets forslag i foredrag av 23 desember 1936.

2. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å fastsette lønnsvilkår for nevnte anlegg overensstemmende med det i departementets foredrag av 23 desember 1936 inntatte forslag.

23 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Innen kringkastingen anerkjennes «Norsk Riks-kringkastings funksjonærslag» efter lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

23 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Ved Universitetet anerkjennes «Foreningen av videnskapelige tjenestemenn ved Universitetet» efter lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

23 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1925 og lov av 25 juni 1935 § 18 annet ledd stadfester departementet herved som gjeldende fra 1 januar 1937 Stathelle bystyres vedtak i møter den 9 oktober og 11 desember d. å. om særlige åpnings- og lukningstider for be-

vertningssteder i Stathelle. Forskriften får følgende 23 desbr. ordlyd:

Bevertningssteder (kafeer) skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til neste morgen kl. 8. På søn- og helligdager til kl. 13 og fra kl. 22. 1 og 17 mai samt St. Hansdag holdes lukket til kl. 10 morgen og fra kl. 22. Fallér disse dager på søn- eller helligdager holdes lukket til kl. 13 og fra kl. 22.

Overtredelse av disse forskrifter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, annet ledd.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

23 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Soknedal herredsstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 5 desember d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 januar 1937 fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal på hverdager i tiden fra og med 1 oktober til og med 31 mars holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8. I tiden fra og med 1 april til og med 30 september skal utsalgsstedene på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8. På lørdager i denne tid lukkes dog kl. 19.

Julaften lukkes kl. 18. Se lov av 14 juli 1897.

På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Undtatt fra vedtekten's bestemmelser er de tre siste hverdager før julaften og de tre siste hverdager før skjærtorsdag og før pinse.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

23 desbr.

Med hjemmel i Millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvarer fastsettes følgende forskrifter for beregning og opkreving m. v. av utjevningsavgift på melk.

De i forskriftene fastsatte regler for opkreving av og fritagelse for avgift skal også gjelde den omsetningsavgift på melk som blir pålagt med hjemmel i samme lov.

23 desbr. Tilslutningen til melkesentralene.

1. Før avgift pålegges skal vedkommende distrikts melkesentral godtgjøre overfor departementet at det står innmeldt i sentralen meierier og melkeprodusenter som representerer storparten av melkeomsetningen i distriktet. Som distrikt regnes hele det område, hvorfra medlemmer kan optas i sentralen efter dennes vedtekter med mindre departementet har bestemt noe annet i henhold til lovens § 6, 3. ledd. Til melkeomsetning regnes all melk og fløte som innveies eller innmåles ved meieri, ysteri, fløtemeieri eller melkekondenseringsfabrikker innen distriktet. Fløteleveransen omregnes til helmelk efter fettprosenten. Videre regnes til melkeomsetningen den melk og fløte som selges gjennom melkeutsalg eller andre forretninger eller direkte fra produsent til forbrukere. Omsetning av sistnevnte art, som ikke er ilagt avgift eller som er fritatt for avgift skal ikke tas med ved beregningen. Geitmelk regnes ikke til melkeomsetning i denne forbindelse. Vedkommende sentral skal hvert år snarest efter årsmøtet gjennom Omsetningsrådet sende inn til departementet en opgave over omsetningen ved medlemmer og ikke-medlemmer i det forløpne år og gjøre rede for tilgang eller avgang i medlemsskapet. Inntreder der noe forhold som kan gi grunn til tvil om sentralen lenger representerer storparten av omsetningen i distriktet skal sentralen straks underrette departementet gjennom Omsetningsrådet. Departementet kan for øvrig når som helst kreve enhver opplysning angående tilslutningen til sentralen og melkeomsetningen innen sentralens distrikt.

Avgiftens fastsettelse.

2. Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkesentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet. Melkesentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser. Avgiften blir å fastsette pr. liter eller kg levert konsummelk.

For melk som leveres direkte fra produsent til forbruker, fastsettes avgiftens størrelse av Landbruksdepartementet for hver enkelt sentral.

3. Ved beregningen av utjevningsavgiften kan vedkommende melkesentral ta med utgiftene til sentralens administrasjon.

Like med administrasjonsutgifter kan også regnes ut-

gifter til reklame for melk og melkeprodukter, bidrag til produ- 23 desbr.
senter til innkjøp av andeler i meieri eller andre utgifter til mindre reguleringstiltak, når utgiftene må antas å være i like grad i ikke-medlemmenes som medlemmenes interesse, og ikke kan antas å ha større betydning for fastsettelsen av ikke-medlemmers avgift.

For at utgifter av sistnevnte art kan tas med ved beregningen av ikke-medlemmers avgifter må opgave over hvilke utgifter det gjelder, samt beregning over den forhøielse disse utgifter medfører for ikke-medlemmers avgifter på forhånd forelegges departementet, som avgjør i hvilken utstrekning slike utgifter kan medtas.

Sentralens månedsoppgjør skal være oppstillet slik at det fremgår hvor store beløp som inngår i avgiftsberegningen av administrasjonsutgifter og utgifter som etter foranstående likestilles med dem samt med hvor stort beløp de nevnte to grupper av utgifter hver for sig virker på avgiften. Sentralene er forpliktet til å levere departementet sådan spesifisering som dette i hvert tilfelle måtte forlange.

Avgiftens anvendelse.

4. Avgiftene fordeles som tilskudd til melk og fløte som anvendes til produksjon i meieri, ysteri, fløtemeieri og kondenseringsfabrikk samt som tilskudd til returnmelk. Fløten omregnes til helmelk etter fettprosenten.

I tilfelle av tvist avgjør departementet etter at Omsetningsrådet har uttalt sig hvad som skal ansees for meieri, ysteri, fløtemeieri eller kondenseringsfabrikk, og om leveranse av fløte skal ha tilskudd samt omregningen av fløte til helmelk.

Andre bedrifter kan tilståes tilskudd til produksjonsmelk når anlegget har vanlig utstyr for produksjon og produksjonen skjer meierimessig og som et regelmessig ledd i bedriftens melkeanvendelse. Tilfeldig produksjon av overskuddskvanta berettiger ikke til produksjonstilskudd. Det produkt som fremstilles må tilfredsstille rimelige krav til kvalitet. Bedriften må føre slike opgaver og regnskaper at produksjonen og anvendelsen av tilskuddet kan kontrolleres.

5. Meieri, ysteri, fløtemeieri, melkekondenseringsfabrikk og andre bedrifter som ikke er tilsluttet noen sentral skal sende inn søknad om produksjonstilskudd gjennom vedkommende melkesentral til Omsetningsrådet som avgjør om betingelsene for å tilstå tilskudd er tilstede. Omsetningsrådets avgjørelse kan innankes til departementet.

Såfremt tilskudd tilståes plikter vedkommende bedrift å underkaste sig de forskrifter angående regnskapsførsel, leve-

23 desbr. ring av opgaver og kontroll som gjelder for sentralens medlemmer eller som departementet i hvert tilfelle bestemmer.

Tilsagn om produksjonstilskudd kan tilbakekalles når betingelsene ikke lenger er tilstede eller ikke overholdes. Før avgjørelse treffes skal vedkommende meieri, ysteri, fløtmeieri, melkekondenseringsfabrikk eller bedrift gis anledning til å uttale sig.

Kontroll med at forskriftene for produksjonstilskuddet overholdes føres av Omsetningsrådet.

Fritagelse for avgift.

6. Ved jordbruk med bare 1 ku kreves ikke op omsetnings- og utjevningsavgift for salg direkte til forbrukere. Skjer salget til forhandlere kan vedkommende sentral kreve op avgift fra produsent med 1 ku når det antas at fritagelsen kan føre til utglidning fra meieriene eller til undersalg eller til at vedkommende forhandler får en uberettiget stor fortjeneste pr. liter solgt melk. Sentralens beslutning om å foreta avgiftsopkrevning ved bruk med 1 ku for leveranse til forhandler må godkjennes av Omsetningsrådet.

7. Salg som skjer i strøk hvor konsummelkomsetningen er av mindre betydning kan vedkommende sentral fritas for avgift. Sentralens avgjørelse må godkjennes av Omsetningsrådet. Sentralen skal gjennom Omsetningsrådet gi melding til departementet om hvilke strøk av sentralens distrikt fritagelsen gjelder.

8. Tilfeldig salg eller salg som er av mindre betydning kan vedkommende melkesentral fritas for avgift. Også ellers kan sentralen fritas for avgift hvor særlige forhold taler for det. Sentralens avgjørelse skal meldes til Omsetningsrådet som har adgang til å omgjøre sentralens beslutning. Forskrifter om fritagelser av denne art som sentralene eller Omsetningsrådet måtte utferdige skal sendes inn til departementet. Departementet kan gi nærmere forskrifter angående fritagelse i de enkelte tilfeller og for de enkelte sentraler.

9. I strøk hvor det ikke kan skade eller undergrave utjevningsordningen eller vanskeliggjøre stillingen for meieriene eller føre til undersalg kan Omsetningsrådet bestemme at salg direkte til forbrukere fra bruk med to kuer skal være fritatt for avgift.

Almindelige forskrifter for opkrevningen.

10. Omsetnings- og utjevningsavgift for melk som leveres til eller selges gjennom meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger

som selger melk som de får direkte fra produsent, kreves op²³ desbr. hos bedriften. Ved salg direkte fra produsent til forbruker kreves avgiften op hos produsenten hvor ikke annet er bestemt i medhold av punkt 16.

Særskilte bestemmelser for opkrekning hos meierier, forretninger m. m.

11. For opkrekning hos meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgs- og melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk gjelder følgende bestemmelser:

Meieriet, utsalget eller forretningen skal ha en fortegnelse over sine faste leverandører av melk. De skal føre innveinings- eller innmålingslister som for hver dag viser hvor meget melk som er tatt mot fra hver leverandør, — så vel faste som tilfeldige leverandører. Helmelk, fløte og skummet melk spesifiseres. For hver dag skal det føres en opgave som viser hvorledes det mottatte melkekquantum er anvendt med opgave over hvad der er solgt (helmelk, fløte og skummet melk spesifisert) og hvor meget der er anvendt til produksjon. Fortegnelser, lister og oppgaver skal oppbevares i ett år og på forlangende sendes inn til Omsetningsrådet.

Ved utgangen av hver måned skal meieriet, utsalget eller forretningen levere til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er tatt mot og hvor meget som er solgt til konsum i løpet av måneden. Oppgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 2den i efterfølgende måned.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om oppgavens innlevering og innhold. Det kan kreve opgave over fettinnhold i melk og fløte, og foreta prøver av samme.

12. Av hver dags melkesalg skal der legges i særskilt kasse et beløp som dekker avgiften for det quantum melk som er tatt mot fra leverandørene. Når avgiften er lagt i egen kasse går eiendomsretten til pengene over til de organisasjoner som skal ha den. Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det gir underretning om avgiftens størrelse.

Har meieriet, utsalget eller forretningen foruten salg til konsum også produksjon av smør eller ost, skal avgiften bare betales for det quantum som er solgt til konsum. I dette tilfelle skal månedsrapportene inneholde nøyaktig redegjørelse for anvendelsen av det quantum som ikke er solgt til konsum, og Omsetningsrådet kan kreve nærmere opplysninger og legitimasjon for anvendelsen. Kan produksjonen ikke godtgjøres på tilfredsstillende måte kan avgiften beregnes på grunnlag av

- 23 desbr. det innmålte kvantum med fradrag av den av sentralen fastsatte svinnpersent.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2ten i etterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares $\frac{1}{2}$ % rente pr. måned eller del av måned. Utlegg til porto ved innsendelse av beløpet kan fratrekkes i innbetalingen.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkreving og gi anvisning på innbetalingssted.

Plikten til å kreve op avgift og legge beløpet i særskilt kasse gjelder uansett om melken betales med varer eller ved annet mellomregnskap med leverandørene. Om leverandørene overtar å betale avgiften selv, befri dette ikke bedriften for å kreve op avgift med mindre Omsetningsrådet har samtykket i sådan ordning. Bedriften, innehaveren og i tilfelle styret eller bestyreren for bedriften er ansvarlig for avgiftene. Har bedriften undlatt å avholde avgiftsbeløpet, kan dette også søkes hos leverandøren.

13. Meieri, utsalg eller forretning skal føre regnskap over opgjøret med leverandørene for mottatt melk som viser hvad der er betalt for melken. Hver leverandør skal ha en kontrabok som oppbevares av ham og hvor alle opgjør for melkeleveransen innføres av forretningens bestyrer. Regnskapet og bøkene skal oppbevares i 3 år og på forlangende sendes inn til Omsetningsrådet.

Hvor der efter punkt 12, 2. ledd bare betales avgift av en del av den mottatte melk, blir avgiften å fordele forholdsvis på de enkelte leverandører og fordelingen skal fremgå av opgjøret.

14. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

15. Har meieriet, utsalget eller forretningen i mer enn måneder ikke betalt skyldig avgift, kan Omsetningsrådet forby melkesalg. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 2 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning skal det gi vedkommende bedrift adgang til å uttale sig.

Særskilte bestemmelser for opkreving
hos større forbrukere.

16. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater,

kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar imot melk til 23 desbr. forbruk. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Omsetningsrådet skal gi sådan mottager 8 dagers varsel om at avgiften vil bli krevet op hos ham. Efter slikt varsel skal mottageren levere opgaver hver måned over hvor meget melk som er tatt mot.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Mottageren har plikt til å avholde i opgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og eiendomsretten til pengene går da over til de organisasjoner som skal ha dem. Betaler forbrukeren noe til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet. Omsetningsrådet kan i så tilfelle også søke leverandøren.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2den i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid, svares $\frac{1}{2}$ % rente pr. måned eller del av måneden. Utlegg til porto ved innsendelse av beløpet kan fratrekkes i innbetalingen.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Særskilte forskrifter for opkreving hos produsenter.

17. Enhver melkeprodusent som selger melk (hmelk, fløte og skummet melk) direkte til forbruker skal ha en fortegnelse over sine faste avtagere av melk. Hver dags melkesalg skal føres på liste med angivelse av mottagere, så vel faste som tilfeldige, og det kvantum som er solgt til hver. Fortegnelsen og listene skal opbevares i ett år, og på forlangende fremvises til Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til å føre kontroll. Hvor særlige forhold tilsier det, kan Omsetningsrådet fritta produsenten for å føre særskilte lister.

Ved utgangen av hver måned skal produsenten sende inn til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en opgave over hvor meget melk som er solgt til konsum. Har produsenten foruten salg direkte til forbruker også salg til meieri,

23 desbr. utsalg eller annen forretning, eller til noen større forbruker hvor avgiften kreves op hos forbrukeren, skal han i opgaven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift eller forbruker med angivelse av bedriftens eller forbrukerens navn og adresse.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Avgiftsbeløpet for den melk som er solgt, forfaller til betaling for hver kalendermåned den 15 i efterfølgende måned og betales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av for sent innbetalte beløp svares $\frac{1}{2}$ % rente pr. måned eller del av måned. Utgifter til porto ved innsendelsen kan fra trekkes i innbetalingen.

Er det noen annen enn eieren som bruker buskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

18. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 2 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning, skal det gi vedkommende produsent adgang til å uttale sig.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående, har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta imot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

K o n t r o l l.

19. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs og forretningers innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det kan når som helst kreve overlevert de avgiftsbeløp som er lagt i særskilt kasse. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen, og kan kreve forelagt de påbudte lister og opgaver til gjennomgåelse.

Forsåvidt avgiftens innkreving og tilskuddets utbetaling er overlatt melkesentralen, har Omsetningsrådet eller den

dette bemyndiger, adgang til alle avgjørelser, opgaver og be- 23 desbr.
regninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirk-
somheten.

20. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i med-
hold av disse forskrifter, skal — i den utstrekning som under-
søkelsens øiemed og mulige forføininger til påtale av straff-
bare handlinger tillater det — bevare taushet om det opplyste,
forsåvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov. Den som
har fått opplysninger som ikke er offentliggjort, må ikke i sin
erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

Straffansvar.

21. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikraftttredelse.

22. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1937, og trer
itsedetfor Landbruksdepartementets skrivelse av 22 desember
1934. Forsåvidt der i senere skrivelser er gjort henvisninger
til skrivelsen av 22 desember 1934, skal disse henvisninger
nu gjelde nærværende skrivelse.

Skriv frå Justisdepartementet.

24 desbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjonar frå 16
januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve
med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene
i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske
og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april
1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå
17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket
åt A valdsnes heradstyre i møter den 16 juni, 24 oktober
og 28 november 1936 um ny politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På eller nær ålmenn veg må folk ikkje flokka seg
ihop, fara med ståk, skrik, slagsmål eller onnor uvyrden åt-
ferd, so den offentlege orden vert skipla, vegfarande folk
hindra eller ferdsla meinka (sjå trafikkreglane med omsyn
til uturvande signalisering av motorvogner).

Ålmenn veg tyder i denne vedtekt kvar veg, plass, bryggja
og bru som er etla til ålmenn ferdsel, eller der det er ålmenn
ferdsel.

§ 2. På eller nær ålmenn veg er det forbode å njota rus-
drykk, spela kort eller spela og dansa.

§ 3. Skjoting på eller inn mot ålmenn veg er forbode.
Det er forbode å kasta stein, snøball eller anna som kan
vera til meins for folk som ferdast på vegen. Heller ikkje må
ein kasta glas, spiker eller anna avfall på ålmenn veg so

24 desbr. det kan skjemma, verta til ulempe eller mein for folk som ferdast på vegen. Ved mineringsarbeid må ein bruka for-svarlegt dekke og setja vakt.

§ 4. Det er forbode å hengja seg fast på bilar eller andre kjøregreider under kjøring.

§ 5. Mannvonde hundar eller hundar som syner hug til å bita eller skræma folk eller krøter med gøyng eller ved å renna etter dei skal ikkje ha lov å gå lause på ålmenn veg.

§ 6. Det er forbode å skjera, rita eller skriva på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur mot ålmenn veg.

Treplantingar eller andre ting som skal vera til nytte eller pryd, må ikkje skadast eller skjemmast på nokor vis.

§ 7. Lovleg opsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje rivast ned, flyttjast, tilsulkast eller gjerast uleselege.

§ 8. Politiet kan forby renning på spark og anna på visse bolkar av ålmenn veg, når det kan vera til hinder for dei vegfarande.

§ 9. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka onnor åtferd, som ikkje høver på denne stad. Ingen må gjera skade på gravstader, blommar, tre, eller gjerder.

§ 10. Det er forbode å selja, eller gi tobakk til barn under 15 år utan dei har med seg dagsett kjøpesetel frå fyre-sette som kjøpmannen kjenner.

§ 11. Barn under 14 år som på eigi hand fer omkring på ålmenn veg etter kl. 21 i tidi frå 1 oktober til 1 april og etter kl. 22 resten av året, kan heimvisast.

Det er forbode barn under 14 år tilgjenge til festar, møter, basarar og andre ålmenne tilskipingar etter dei ovenfor nemnde tider, utan dei er i fylgje med foreldre eller fyresette.

§ 12. Ingen må halda offentlege fyrestellingar og fram-syningar, som er nemnde i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting eller liknande utan løyve frå politiet. Heller ingen må gå ikring i heradet og spela, syngja eller gjera kunster eller liknande utan løyve frå politiet.

Eit gjeve løyve kan takast tilbake so snart politiet finn grunn til det. Politiet skal ogso i tilfelle godkjenne staden der vedkomande skal halda til, og der ta omsyn til at det vert minst mogeleg til ulempe eller mein for grannelaget.

Det skal i kvart tilfelle svarast ei avgift på kr. 50,00 pr. døgn til kommunekassa. I einskilde tilfelle kan politiet i sam-råd med ordføraren nedsetja eller ettergjeva avgifti.

§ 13. Samkoma til dans, eller andre samkomor der fyre-målet heilt eller for det meste er moro eller tid-trøytt, må ha løyve av politiet når det er tilgjenge for ålmenta eller

medlemer av eit lag eller liknande. Løyve må alltid berre 24 desbr. gjevast til namngjeven person.

Samkoma må vera slutt seinast kl. 24. I einskilde serlege tilfelle kan politiet avvike frå denne avgrensing.

Politiet kan krevja at det på forskot vert betalt til turvande politiopsyn.

I hus der slike samkomor skal haldast må det vera godt opplyst i alle rom som er tilgjengelege, og elles må romet (romi) vera i samsvar med gjeldande helserådsforskrifter.

§ 14. Ingen må halda hus eller bruka hus til dei ting som er nemnde i §§ 12 og 13 utan at det er godkjent av politiet som fulltrygt for ålmugen. Huseigar og brukar er både ansvarlege for dette.

Politiet har rett til å vera til stedar og i tilfelle når som helst krevja samkoma avslutta.

§ 15. På offentlege samkomor av alle slag, må ingen syna usømeleg framferd eller gjera noko som kan skipla hugnaden eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg åt, skal bortvisast. Dei som skipar til samkoma har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 16. Rett til bilkjøring (person- og lastekjøring) frå offentlig haldeplass (om slike vert skipa), vert gjeve av politimeisteren.

Formannskapet kan gjeva nærmare reglar for bruk av haldeplassane.

Løyve vert gjeve for eit år om gongen. For retten betalast kr. 10,00 årleg på forskot til heradskasseraren. Kvittering for betalt avgift må leggjast fram for politiet fyrr retten kan gjerast gjeldande.

§ 17. Brot på desse vedtekter vert straffa etter § 339, andre leden i straffelovi, ifall brotet ikkje kjem inn under strengare straff.

§ 18. Desse vedtekter tek til å gjelda so snart dei er stadfesta av Justisdepartementet.

Frå same tid går ut:

1. Politivedtekter for Avaldsnes stadfesta ved kongeleg resolusjon frå 19 juni 1897.
2. Vedtekter om tobakkshandel stadfesta ved kongeleg resolusjon frå 9 desember 1921.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 desbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Drammens bystyre i møte 17 desember 1936 vedtatte regulering av Erik Børresens gate i 25 m bredde fra Nedre Strandgate til Cappelens gate i Drammen.

29 desbr. I henhold til § 3 i nevnte lov stadfæstes de av bystyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekter for bebyggelse på den regulerte strekning på betingelse av at post 4 tilføies: «..... innenfor rammen av bygningslovens og de almindelige vedtekters bestemmelser.»

Vedtektene lyder så:

1. Langs hele strekningen skal der være tettbebyggelse.
2. Bebyggelsen skal opføres i 3 etasjer med en høide til gesims av 11 meter.

Ved Engenes og Nedre Storgates utmunning i Erik Børresens gate skal bebyggelsen opføres i 4 etasjer med en høide av 13 meter til overkant gesims i en utstrekning langs Erik Børresens gate av inntil 15 meter.

3. Tak må ikke gis heldning til gate.

4. Avvikelser fra disse bestemmelser kan tillates av bygningsrådet med fasaderådets samtykke innenfor rammen av bygningslovens og de almindelige vedtekters bestemmelser.

Utgiver: Byråchef C. Lampe